

„Stajerc“ izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstro-Ogrsko: za celo leto 3 krole, za pol in četrt leta razmerno; za Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo inozemstvo se računajo naročnino z ozirom na visokost poštne. Naročnino je plačati naprej. Posamezne številke se prodajajo po 6 vin.

Uredništvo in upravnistvo se nahajata v Ptuj, gledališko poslopje št. 3.

Slava Tebi, ki si nas kmate ljubiti!

Kmečki stan, srečen stan!

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rukopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak titek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inserterov) je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 5.

V Ptuj v nedeljo dne 3. februarja 1907.

VIII letnik.

Prvi naš strankin zbor.

Preteklo nedeljo je visela raz duri velike dvorane ptajske „drštvene hiše“ belozelena zastava. Pozdravljala je tuje goste, — zaupnike stranke, katere glasilo je naš list. Iz vseh pomembnejših krajev so prihiteli zaupniki. Stajerska in Koroška sta bili zastopani in veselje je bilo, pogledati napolnjeno dvorano boricov za svobodno misel in za prijateljstvo med narodi. Kdor se je udeležil tega zbora, ta ne bode pozabil globoki vtis, katerega je napravil na vsakogar. Prvi zbor naše napredne stranke je dokazal, da smo živa, nevtrajna stranka, da je naš napredek zagotovljen in da se nasprotniki zmanj trudijo, premagati trdno voljo ljudstva samega.

Dvorana je bila napolnjena. Sreč, ki je padel soboto ponoči, je sicer marsikogar zadržal doma in tudi celjski vlak, s katerim je nameravalo priti večje število zaupnikov iz spodnjih krajev, je imel 3 ure zamude. Ali v kljub temu smo lahko z izidom tega zbora več kot zadovoljni. Kaj pomenijo klavni sestanki prvakov, zborni po politikuotih farjih, proti temu živemu izrazu ljudske volje? Bodočnost bode pokazala, da je bil ta prvi naš zbor mejni kamen v zgodovini napredne stranke na Stajerskem in Koroškem. Zlasti z veseljem poročamo, da nismo izgubili s spremembo lista v tednik ničesar, nasprotno pa da smo veliko pridobili. Tako je zdaj naša stranka — „Napredna zveza“ za Stajersko in Koroško — ustanovljena. Fundament je vstvarjen in novo delo bode prineslo nove uspehe!

Premalo prostora imamo, da bi prinesli natančno celotno poročilo o temu zboru. Le poglavitne poteze hočemo objaviti!

I. Otvoritev in pozdrav.

Dež. poslanec in župan J. Ornič je otvoril zbor in pozdravil navzoče najprisrčneje.

Na morju.

Francosko spisal Guy de Maupassant.
(Nadaljevanje in konec)

In vzel so spago, rujava in umazano, jo potegnili čez rano in zmučani ud in stisnili z vsemi močmi ter jo zavezali. Kri se je ostavila.

Javel je ostal, roka mu je visela navzdol. Prijel jo je z drugo roko, jo vzdignil, pregledaval in pretrgal. Vse je bilo zlomljeno, kosti zdrobljene. Samo kate so držale ta kos mesa na truplu. Gledal je s temnimi, očmi. Potem se je vsedel na zloženo jadro. Tovarši so mu narvetovali, naj izmiva neprenehoma rano, da ne bi se vnela. Postavili so posodo poleg njega in vsak hip je vzel s kozarcem vode in jo zlič čez grozno rano.

„Raje se spodaj k počitku vlež“, je menil brat. Sel je dol, ali čez uro je prišel nazaj, ker ni hotel sam ostati. Tudi je bil raje na svetlem zraku. Zopet se je vsedel in zopet umival roko.

Lov se je posrečil. Velike ribe z belimi trebahi so lezale poleg njega in se tresle v smrtnih sunkih. Gledal jih je, brez da bi pomehal z umivanjem zdrobljenega uda.

Ko so prišli v bližino Boulogne, prišel je zopet vihar; valovje je kakor besno metalo barčico semtertja, jo vrigo nazaj v odprto morje in suvalo nevsmiljeno vloga rane.

Prisla je noč: vreme je ostalo viharno do jutranje zore. Ko je vzhajalo solnce, so zopet angleško obrežje zagledali. Ali ker se je morje malo pomirilo, vrnili so se proti francoskemu obrežju.

Očrtal je na kratko pomen zborovanja. List je danes zelo razširjen in število odjemalcev se je podvojilo, kakor je postal tudi tednik in vsak čitatelj „Stajerca“ je tudi borilec njegovih idej. Da se pa vstvari tem čitateljem temelj, sklican je današnji shod. Lepih govorov ne potrebujemo, temveč le dejanj. Dejanja pa bode napravila krepka strankina organizacija. Govornik želi zboru največji uspeh.

Potem si izvoli zbor kot prvega predsednika delalnega poslanca g. Stiegerja iz Slov. Bistrice, kot drugega predsednika g. Kautshammerja iz Ormuža, kot zapisničarja pa gg. Stering in Murko.

Predsednik Stieger se zahvali za izvolitev in opozarja vse navzoče, naj porabijo vse svoje moči v izidanje te organizacije. Kajti sam ve iz lastne izkušnje, kaj je „Stajerc“ in kako velik pomen ima za kmeta. Kmet pričakuje z veseljem ta svoj list. Končno se zahvaljuje predsednik dosedanjim voditeljem „Stajerčevega“ gibanja, čemur pritrjuje vsi.

Prečitali so se potem pozdravni brzojavi in pisma, od katerih je prišlo celo vrsto in od katerih naj le omenimo: Poslanec Wastin je brzojavil: „Slava žilavemu vašemu odposlu!“ — Poal. Dobernig je obljubil pismo, da bode večno težnje naše stranke pospeševal. — Iz Krškega je prišel brzojav: „Ne odnehajte, dokler ne zmagava pravica nad krivico!“ — Poal. dr. Pommer je pisal: „Pozdravljam ustanovitev napredne stranke z veseljem. Nisem krajnc nisem tolajnc, mi smo le Stajerci, laštni ljudje.“ — Nadalje so prišli še pozdravi od posl. Seifritza, iz sv. Lenarta, iz Dunaja, Gradca, Maribora, Celja, Eberndorfa (Koroško), Veli-kovca (Kor.) Kočevje (Kranjsko), Šoštanj, Rogateca, Dobje pri Plenini, Korze, Dix, Kühnsdorf (Kor.), Pragersko, Slov. Gradec, Rajhenburg, Store, Sevnica, Velenje, Sv. Jurij ob Šč., Vojnik, Ratje, sv. Jakob v Rožni dolini (Kor.).

Proti večeru je poklical mlajši Javel svoje tovaršice in jim pokazal črna mesta na roki, grozne znake gnjilobe na udu, ki ni bil več njegov.

Ribiči so gledali in povedali svoje mnenje.

„To je črno vnetje“, je menil prvi.

„Z morsko vodo treba umivati“, dejal je drugi.

Prinesli so morske vode in polili z njo rano. Javel je postal bled kot smrt, zaskrpal z zobmi in se zvil; ali zavpil ni.

Ko ni rana več pekla, rekel je bratu: „Daj mi tvoj nož.“ Brat je to storil.

„Deži mi zdaj roko navzgor, čisto ravno, potegni.“

Stajerci je vse storil.

Mlajši pa je prišel rezati. Rezal je počasi, premisljeno, prerezal kute s kuno, ki je bila ostrja kakor britev, kmalu ni smel več roke. Zdišal je globoko in dejal: „To je bilo treba, drugače bi bil še jaz proč.“

Postal mu je lažje, globoko je dihal in umival rano naprej.

Noč je bila nemirna in niso mogli na suho. Ko je prišel dan, vzel je Javel svojo odrezano roko in jo dolgo preiskaval. Gnjiloba je brezovno že nastopila. Tudi ostali ribiči so gledali roko drug za drugim.

Brat je rekel: „Vrži jo takoj v morje.“

Ali mlajši Javel je postal hud: „O ne, tega ne storim. To je moje, vsaj je bila to moja roka.“

Vzel jo je in pokoli na koleno.

„Segnila ti bode vse čno“, menil je brat.

Ali ranjencu je prišla misel. Kadar so bili ribiči dolgo na morje, nasolili so ribe, da bi ostale sveže.

Radgona, Rogatec, Zg. Radgona, Zavrč, Griffen (Kor.), Slov. Bistrica, Misljinje itd. itd.

II. Namen in naloga zaupnega shoda.

Predsednik je podaril besedo poročalcu uredniku K. Linhartu. Le-ta je govoril približno takole: „Dve misli sta nas napotili, da skličemo ta zaupni shod. Vprašali smo se: ali je potrebno, vstvariti in organizirati napredno stranko in ali je to mogoče. Doslej je bila tako zvana „Stajerčeva“ stranka le skupina naročnikov. Ali misel prvaška, ki se razširja in ki se ne sme podcenjevati, ki je zavlekla politični boj na gospodarsko polje, ki boče vsakogar izstraditi, kdor ne trobi v njen rog, ta misel zahteva odločen odpor! Glavni nositelji prvaške misli pa so ravno ljudje, ki bi morali mir naglašati. Zda pa je tudi pravi trenutek, da pričnemo iz novega boja! Prvaška stranka je razdrobljena, dr. Tavčarjeva stranka na Kranjskem umira, kranjski „liberalizem“, ki se je pečal v zadnjem času le s sovraštvom proti Nemcem, le bode več dolgo dihal. In tudi Spindlerjeva „nova stranka“ nima bodočnosti, ker se bode spreminila njeno nasprotje do klerikalizma kmalu v boj zoper nemške sode. Ali nevarna je tudi ta nova stranka, ker vleče politiko na gospodarsko polje in hoče ubiti sleherni pojav tistega nemškega vpliva, ki je koristen in potreben. Vse mogoče zveze ustanovljajo nasprotniki: „krščansko-socialno zvezo“, „kmetasko zvezo“, v katere vodstvu sedijo le farji, vse izrabljajo v svrbo bojkota, tega najumazanejšega političnega sredstva. To ni boj za kmeta in delavca, temveč boj za klerikalno-prvaški vpliv, — ni boj proti mnenju drugih, temveč proti trgovcem in obrtnikom. Mislim, da je potreba „Stajerčeve“ organizacije iz teh besed razvidna. Vprašajmo se sedaj, je-li taka napredna organizacija, kakor jo hočemo ustanoviti, tudi mogoča. Mesto odgovora se ozrimo le na 7 letno delo našega lista. Našim prijateljem je

Vprašal je: „Ali bi jo ne mogli dati v sol?“

„To je res“, rekli so tovarši.

Vzeli so sodček in ga izpraznili ter položili roko na dnu. Potrosili so jo s soljo in naložili potem zopet ribe v sod.

Eden tovaršev je napravil salo: „Da se le sod ne proda.“

Vsi so se smejali, le brata ne.

Se vedno je bilo viharo. Do prihodnjega dne ob 10. uri ni bilo misli, da bi prišli na suho.

Ranjena je umival vedno še rano.

Semertja je ostal in sel po barčici gori in zopet nazaj. Brat je držal krmilo, gledal za njim in majal glavo.

Napovedil so prišli v pristan.

Zdravnik je preiskal rano in dejal, da je v dobrem stanju. Povezal jo je in priporočal počitek. Ali Javel ni hotel v postelj. Brez da bi imel odrezane roke; sel je nazaj v pristan in poskal sodec, katerega so označili s križom. Izpraznili so sod in Javel je vzel dobro obranjeni ud v pet, katerega je prinesel seboj, ter se počal domu.

Zena in otroci so pregledali odrezano roko, jo poslati in obrsali sol iz nje. Potem so poklicali mizarja, ki je vzel mero za malo krsto.

Drugega dne so šli vsi močje za pogrebom. Brata sta bila črno oprejana. Farji mežnar je nesel krst.

Javel mlajši ni sel več na morje. Dobil je malo službo v pristanu in kadar je pripovedoval o svoji nesreči, rekel je vodno: „Ko bi pustil Brat tkrat vrv odrezati, imel bi se danes svojo roko. Ali tega ni hotel.“

prešlo prijateljstvo z Nemci v kri in celo „Slov. Narod“ je moral to priznati. Naš list je zmagoval! Govornik omeni še številke, ki so objavljene v „Zgodovini naše stranke“ (1. in 2. štef. t. l.). Te številke so nam dokaz, da je mogoče in potrebno, vsatviti organizacijo proti prvaškemu klerikalizmu, ki bode panslaviistično misel premagala in duhovne prisilila, da rabijo cerkev le za vero, nikdar pa za politiko. In to naj stori današnji zbor! (Odobranje).

Zastopnik iz Velikoveca je pojasnil, kako lepo se je pričel razširjati „Stajerc“ tudi po Koroškem. Pojasnjeval je potem koroške razmere in omenil, da se zbira vedno več pristavev po „Stajercu“ zastopanih načelov. Zahvaljuje se, da je naš list tako izobraževalno nastopal. Veseli ga, da se stori drugi korak, namreč združitev pristavev napredne misli v posebni stranki. Najpriarnejše pozdravlja v imenu koroških naprednjakov to velepomembno zborovanje (Odobranje). (Naprej pride)

Politični pregled.

Državni zbor. 23. p. m. je bila v zbornici podrobna debata o zvišanju duhovniških plač. Na prav jezuitski način se je vtihotapil še klerikalni predlog, da se sprejme pod novo postavo tudi klosterake duhovne (!). Potem so sprejeli slatni poslanci zvišanje duhovniških plač tudi v tretjem branju. Zbornica se je počela potem z vojaškim kreditom, katerega so delegacije še sprejele. 24. p. se je nadaljevala ta razprava. Tudi se je govorilo o nujnostnem predlogu glede takojšnje rešitve rekrutnega kontingenta. Poslanci so opozarjali zopet na slučaj dragonerja Berneggerja in so zahtevali oestro kazens za regimentnega zdravnika Swatona. Tudi so zahtevali, da pride odelj vojni minister v zbornico in odgovarja na interpelacije. — 26. p. m. je sprejela zbornica predloge glede ureditve prometa na morju v Dalmaciji in glede braziljskega morskakega prometa. Govorilo se je potem tudi o lokalnih železnicah. 28. p. m. je imela zbornica zadnjo sejo. Ministri so odgovorili na razne interpelacije. Zbornica je rešila še nekaj sprememb pri nadsodištih in pri najvišem sodnem dvoru, ter odobrila poročilo odeska glede zgradb v tržaškem pristanu. Potem je vstal predsednik Vetter ter imel zaključni govor. Z „živin“-klici na cesarja se je zbornica razšla. Stara državna zbornica je mrtva, — naj živi nova!

Zvišanje duhovniških plač je torej sklenjeno; ramanj je bil odpor naprednih poslancev, klerikalni vpliv na umirajočo zbornico je zmagal. To je 3. zvišanje duhovniških plač od l. 1885. V tem letu je zvišala država svoj donešek k duhovniškimi plačami za 1 milijon goldinarjev, l. 1897 pa za 4 milijone kron. Leta 1905 pa je zahtevala vlada celo 9½ milijone kron, katero svoto pa se je vendar znižalo na 4 milijone in 800 000 K. Blizu 5 milijone kron na leto bode mo torej duhovnikom več plačevali. Ali so dohodki avstrijskih narodov res tako veliki, da jim sme vlada nalagati vedno večjih bremen? Poglejte življenje kmetov in premislite, da narasla hipotekarni dolg z vsakim letom za mili one. Vlada pa, ki ima za duhovne vedno odprto mošnjo nima za kmeta ničesar. Za malo obrtnijo daje vlada vsih 300 000 K. za delavce niti 700 000 K. za farje pa 5 milijone na novo! To mora razburiti tudi najpohlevnejše ovice. Cerkev pa ne daje ničesar za svoje duhovne. In vendar posejude cerkev ogromno premoženje. L. 1835 je znašalo cerkevno premoženje 114 milijone kron, l. 1905 pa še 959 milijone in danes presega gotovo še velikansko svoto 1000 milijone kron!! Koliko posejudejso posamezni škofje in nadškofje, o temu niti ne govorimo. Zdi se nam torej, da bi bila dolžnost cerkve, pomagati tistim duhovnom, ki imajo baje premalo dohodkov. Dolžnost države pa bi bila, pomagati kmetu, obrtniku in delavcu. Ali — zbornica se zato ni brigala in je sprejela novo zvišanje duhovniških plač. Plačajte torej teh 5 milijone kron, trpiati avstrijski, — za plačilo vas bode politikujoči farji raz prišnice psovali!

Posl. Wastian in nova vinska postava. Kakor smo že poročali, je sklenila zbornica novo vinsko postavo, ki ima polno napak. Posl. Wastian

je imel ob tej priliki govor, v katerem je zahteval zboljšanje postav. Le par besed iz tega izvrstnega govora naj omenimo. Po novi postavi sme vinu dodati alkohola vinogradnik, prvi kupec, vinski trgovec in naposled še krčmar; vsakokrat se sme dodati samo 1 volum-procent. Ali po postavi dobi vino vendar 4 procente, kar je toliko kakor 7½ sladkorja; dodatek sladkorja pa prepove postava! § 5 nove postavice sicer dovoli dodatek sladkorja (cukra), ali le z oblastnim dovoljenjem. To dovoljenje pa pokvari lahko dobro ime celih vinskih krajev, ker pride v javnost. Na ta način se bode postavo preziralo in nima tedaj nobenega pomena. Za naše kraje bi bila prepoved dodatka sladkorja nezmerno škodljiva. Pridejo leta, ko ima naš naj 16 in več kisline, sladkorja pa malo. Ali naj ta mošt v jarek zlijemo? Največji kemiki so dokazali, da dodatek sladkorja ne škoduje itd. Posl. Wastian je predlagal, naj se postavo šele zboljša in potem sprejme. Ali večina je bila proti temu. Tudi kaplan Korošec je bil proti in je glasoval za postavo, ki bode nezmerno škodovala našim vinogradnikom.

Deželni zbori ne bodo sklicani pred novo državnozbornako volitvijo. Le češki deželni zbor se snide 18. svečana, da reši volilno preobnovo.

Volilna preobnova — gotova! Včerajšnji uradni list „Wiener Zeitung“ objavlja od cesarja sankcijonirane zakone glede spremembe volilnega reda. Obenem razglasa cesarski patent, ki razpušča staro zbornico. S tem je ta velepomembni boj dokončan!

Novo državnozbornske volitve na podlagi splošne in enake volilne pravice se bodo vršile 7. majnika, ože volitve pa 14. maja. Tako poročajo listi.

Avstrijski tobak l. 1905. V tobakovem dimu so napravili Avstrijanci l. 1905 skupno čez 234 milijon kron. Država je imela od tega kadenja čistega dobička za več kot 145 milijon kron in je tudi premoženje tobakovega monopola raslo za več kot 6 milijon kron. Vse to v dimu...

Operaki minister Polonyi je odstopil. Kakor smo že zadnjič poročali, je dvignil Halmos proti ministru gorostasne obtožbe. Ministru se je očitalo, da je slepar, da se je udeležil tatvine da je po krivem prisegel, da je bil agent slaboglasnih hiš itd. Tožiti se boji in tako je padel ta minister, ki je prav značilen za mađaronske razmere!

Volitve na Nemškem. Kakor znano, je razpestila vlada nemški „Reichstag“ (drž. zbor), ker se je večina izjavila proti njeni kolonialni politiki. Zdaj so se vršile nove volitve in lahko se trdi, da je doživela nemška socialna demokracija prvi večji poraz. Izvoljenih je bilo 237 poslancev, medtem ko je treba 160 odjih volitev. Med izvoljenimi najdemo: 89 članov klerikalnega centra, 41 konservativcev, 29 socialistnih demokratov, 20 nar. liberalcev, 18 Poljakov, 10 članov državne stranke itd. Dosej so izgubili socialisti 20 sedežev. To je prvi veliki poraz te stranke.

V Beogradu poka... Na dvoru srbskega kralja Petra se pripravljajo resni dogodki. 26. t. se je pojavila huda razstrelba smodnika (pulver) v Konaku (kraljevski palači). Srbska vlada sicer razglasa, da je bila to le „nesreča“, ali nikdo temu ne veruje. Vsekakor so poročila iz Srbije vedno bolj vznemirljiva. Petru proti usoda Aleksandra...

Dopisi.

Nekaj o prvakah v Brežicah.

Brežice, prostica 1907.

Povedati hočemo slov. prebivalstvu brežičkega okraja, ki je doslej vedno živel v prijateljsku s nemškimi meščani, kakšni so bujskajoči „voditelji“ prvaške stranke in kakšna je njih preteklost.

Pričnemo z Andrejem Levakom, p. d. Joraa, ki je bil rojen kot nezakonaki sin revnega delavca Ostrelca v Zakuti. Isušil se je trgovstvo v Brežicah in Celju, postal komi pri pokojnemu trgovcu Tiber v Celju, ki pa mu je pokazal vrata zaradi njegove ljubezni do tuje lastnine (glej „Deutsche Wacht“, štef. 11, l. 1902). Levak je potem postal trgovstvo in postal agent

ljublanske pogorele banke „Slovenija“. Tudi na tem polju si ni prislužil lovoric in prišel je nazaj v Brežice. Nikdo ga ni pogledal, celo takratni pošteni Slovenci ga niso hoteli videti na svojih sestankih. Napravil je pa vendar razna „znanja“ in imel tudi tako „znanje“ s takrat še omoženim soprogom nemškega mesarja Linoierja, ki mu je uredila papirno trgovino. Po smrti tega v obče spoštovanega mesarja, je moral Levak svojo dobrotnost oženiti in je prišel na ta način do preje nemškega posestva; žena je umrla, Levak je pa postal hipoma „veleposestnik“, ravnatelj posojilnice, okrajni načelnikov namestnik, načelnik čitalnice itd. Poročil je potem zopet dekleta iz nemške družine in je postal na ta način član prvaškega „generalštaba“; preteklost in celjaki dogodki so bili pozabljeni!

Drugi prvak je Jos. Agreš, bolje rečeno Agreš iz Kapele. Pri vojakih je postal hitro „feldwebel“, prišel potem v kadetno šolo v Sarajevi in bil tako skrben za nekega gojenca, da mu ni pustil niti njegov denar porabiti, temveč je to sam storil; okradel je torej svojega tovariša (glej „Deutsche Wacht“ štef. 121. 1902); v temni sobici je premišljeval o tuji lastnini. Po končani prostovoljni in neprostoVOLjni vojaški službi prišel je v svojo občino. Ali v Kapeli niso znali „oceniti njegove čednosti. Prišel je torej v Brežice inzopet so bili danes tako sovraženi Nemci tisti, ki so mu pomagali; nabirali so denarja zanj, da si je mogel obleko napraviti. Ostal je v Brežicah in je zdaj solicator v pisarni vsemogočnega dr. Ivana Benkoviča. Seveda je hudi prvak!

Tretji v tej zvezi je Miha Balon, ki je prišel kot pastir k svojem nemškemu stricu Joh. Janežiču. Stric je dal fanta v neko vinogradniško šolo; to šolo pa je moral neprostoVOLno zapustiti. Po smrti stricovi dobil je del tega nekdanj nemškega premoženja in hoče iz hvalečnosti zdaj vse Nemce pokreti. Daševni velikan sicer ni, briga se bolj za žolodec in mora plešati kakor drugi zvižgajo. Moš je ordonanca prvaškega „generalštaba“ in kot tak razširja rdeče listke, ki pridigajo sovraštvo proti Nemcem. Pri temu se je enkrat še prste osmodil.

Četrti v tej čedni družbi je Benjamin Knaj, bivši župan v Rajhenburgu in bivši oskrbnik nekega hrvaškega posestva, na katerega se pa ne spominja prav rad. Danes je moš tajnik „Posojilnice“ in desna roka prvaškega generala dr. Benkoviča. Moš se je na Hrvaškem veliko pričinil, čeprav so mu očitali razni listi razne stvari. Na vsak način spada v družbo junakov Levaka, Agreša in Balona.

Peti pa je svetovno znani čudežni doktor Josip Strašek; tega moša je pustila neka nemška družina v Gradcu študirati; zavezal se je zato, da poroči hči. Drazil je besedo in ima tudi taščo pri sebi; s temi dvemama ženskama mora vedno nemško govoriti. Moš bi bil dober zdravnik, ko bi ne hotel biti preveč duhovit. Posebno ljubi svojega očeta, starega revčka, ki je večinoma v bolnici in katerega troške noče plačati premožni sin; baje je imenoval tudi svojega lastnega očeta „starega psa“. Lep sin in vreden svojih tovarišev!

Šesti tovariš je vzgojitelj mladine, učitelj Nace Zupan; moš je bil nekdanj pri sedanju njegovi ženi uslužben in zato jo je pustil študirati, ona ga je imenovala zato večkrat „prasiča“. Poletju je ta možakar večinoma direktor kopelji Čatež; postal bi tudi rad šolski vodja utrakvistično šole v Brežicah, pa je prepričan zato. Ta vzgojitelj spremlja poštenjaka Balona po njegovih potih.

Na sedmem mestu stoji c. k. deželnosodni svetnik Jos. Sitter. Ko je prišel pred 13. leti kot sodni adjunkt v Brežice, iskal je edino nemško družbo, ker mu po njegovih lastnih besedah „slov družba ni dopadla“, češ da je bila „preveč mešana“. Ob neki volitvi pa se mu je anelo krinko raz lice in se ga moralno prisililo, poiskati si drugo družbo. In ko je postal čez leta okrajni sodnik v Brežicah, hoditi pričel „edino v „Nar. Dom“ in je sklenil prijateljstvo s preje označeno, pač tudi „mešano“ družbo. Zato ga je imenovala občina Zakot svojim častnim članom.

Omeniti nam je nadalje c. k. vžitninskega uradnika Simona Wutta. Moš ima grozno jeso na vse kar ni prvaškega in je bil zaradi tega